

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-824/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, na prijedlog više sudske savjetnice Petre Mioč Štura, u pravnoj stvari tužitelja BELINA d.o.o., Vrtnjakovec, Vrtnjakovec 131, OIB: 86448513098, kojeg zastupa Sanja Neveščanin Mateša, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mateša & Kapitan d.o.o., Zagreb, Garićgradska 13, protiv tuženika TBF d.o.o., Zagreb, Stenjevečka 8a, OIB: 51344950637, kojeg zastupa Igor Svilar, odvjetnik iz Zagreba, Gredička 23, radi isplate nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika 1. srpnja 2025., s danom objave 24. srpnja 2025;

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marine Babić iz Zagreba, posl. br. Ovr-64/2019 od dana 11. veljače 2019. u dijelu koji je naloženo tuženiku TBF d.o.o., Zagreb, Stenjevečka 8A, OIB: 51344950637, platiti tužitelju BELINA d.o.o., Vrtnjakovec, Vrtnjakovec 131, OIB: 86448513098, namiri tražbinu u iznosu od 24.553,72 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće na navedeni iznos od 16. listopada 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotna poena, a od 31. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te u dijelu u

kojem se nalaže tuženom da tužitelju naknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 784,72 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće na navedeni iznos od 11. veljače 2019. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotna poena, a od 31. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za osam postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 8 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marine Babić iz Zagreba, posl. br. Ovr-64/2019 od dana 11. veljače 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 626,34 EUR, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marine Babić iz Zagreba, posl. br. Ovr-64/2019 od dana 11. veljače 2019. u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju zatezne kamate na dosuđenu glavnicu tekuću od 16. ožujka 2018. do 15. listopada 2018., te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku TBF d.o.o., Zagreb, Stenjevečka 8a, OIB: 51344950637, naknaditi tužitelju BELINA d.o.o., Vrtnjakovec, Vrtnjakovec 131, OIB: 86448513098, iznos od 10.291,99 EUR, sve u roku 8 dana.

i
r i j e š i o j e

I. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja - predlagatelja osiguranja iz Rješenja o ovrsi javnog bilježnika Marine Babić iz Zagreba posl. br. Ovr-64/2019 od dana 11. veljače 2019. koja je predmet ovog spora, određuje se prethodna mjera na iznos 24.553,72 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće na navedeni iznos od 16. listopada 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 23. srpnja 2025. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, određuje se osiguranje

prethodnom mjerom

I. Zabranjuje se bankama kod kojih tuženik ima otvorene račune da tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika isplate s njegovog računa novčani iznos za osiguranje kojeg je određena prethodna mjera.

II. Zabrana isplate iz točke I. provesti će se dostavom ovog rješenja Financijskoj agenciji kojoj se nalaže da izda nalog svim bankama kod kojih tuženik prema osobnom identifikacijskom broju ima otvorene račune da zabrane tuženiku ili trećoj osobi po nalogu tuženika, da isplate s tuženikovog računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

III. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Prethodna mjera trajati će najdulje do proteka 15 (petnaest) dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

V. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa provedbu ove prethodne mjere.

Obrazloženje

1. Postupak u ovoj pravnoj stvari pokrenut je 11. veljače 2019. podnošenjem prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (računa) javnom bilježniku Marini Babić iz Zagreba, Turinina 5/2, koji je 11. veljače 2019. donio rješenje o ovrši posl. br. Ovr-64/2019 kojim je naloženo tuženiku (tada ovršeniku) da u roku 8 dana namiri tražbinu tužitelja (tada ovrhovoditelja) u iznosu od 185.000,00 kn te da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od list 4 spisa, sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. Povodom pravodobno podnesenog prigovora ovaj sud je rješenjem poslovni broj Povrv-824/2019 od 9. srpnja 2019. stavio izvan snage rješenje o ovrši u dijelu kojim je određena ovrha te su u tom dijelu ukinute provedene radnje, dok je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tužitelj u prijedlogu za ovrhu, koji se sada smatra tužbom, navodi da prema tuženiku ima dospjelo, a nepodmireno potraživanje u iznosu od 185.000,00 kn, dok tuženik u prigovoru protiv rješenja o ovrši, koji se smatra odgovorom na tužbu, ističe da tužitelj nije ispunio svoju obvezu koju je preuzeo odnosno nije izvršio radove koji su sadržani u računu na kojem kao vjerodostojnoj ispravi tužitelj temelji svoj prijedlog. Tuženik nadalje u prigovoru ističe kako je tužitelja pozvao i upozorio da otkloni nedostatke, što tužitelj nije učinio te da konačno i uslijed svih nedostataka i neispunjenja obveze umani cijenu na iznos koji će odgovarati vrijednosti radova koji jesu izvedeni, što tužitelj također nije učinio. Tuženik zaključno ističe kako je bio prisiljen angažirati drugog izvođača kako bi nedostaci bili otklonjeni i radovi u potpunosti dovršeni, a dokaz o vrijednosti tih radova dostaviti će u daljnjem tijeku postupka nakon primitka i plaćanja računa.

4. U postupku nastavljenom po pravilima parničnog postupka, tužitelj je podneskom od 24. veljače 2020. naveo kako je predmetno potraživanje u potpunosti osnovano i dospjelo te kako su navodi tuženika usmjereni jedino k izbjegavanju podmirenja tužiteljevog potraživanja. Tužitelj nadalje ističe kako je uredno izvršio sve svoje preuzete obveze, dok tuženik nije izvršio preuzetu obvezu plaćanja u rokovima određenim prema ispostavljenom računu, slijedom čega je tužitelj na temelju računa br. 214-B-1 od dana 31. siječnja 2018., a koji račun je dostavljen uz prijedlog za ovrhu, pokrenuo postupak radi prisilne naplate preostalog nepodmirenog potraživanja prema tuženiku. Također, ističe kako su navodi iz prigovora tuženika od 18. veljače 2019. kako tužitelj nije ispunio preuzetu obvezu potpuno neosnovani. Nadalje navodi kako su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu temeljem ponude br. RPON17-4043 od dana 18. prosinca 2017. te kako je tuženik po navedenoj ponudi uplatio avans u iznosu od 60.625,00 kn dana 9. veljače 2018. te dana 19. veljače 2018., a iz čega proizlazi kako je isti ponudu prihvatio čime je sklopljen Ugovor o dijelu. Nadalje navodi kako se tužitelj predmetnom ponudom obvezao dobiti i montirati pergole TITAN kako je to razvidno iz ponude i utuženog računa, kao i provesti ostakljivanje terase, odnosno ostakljivanje kompletne prednje fronte staklom, a sve na objektu, odnosno poslovnom prostoru tuženika. Tužitelj također ističe kako je iz ponude broj RPON17-4043 od dana 18. prosinca 2017. razvidno kako stranke nisu ugovorile rok isporuke, već da će se isti utvrditi prema dogovoru, a sve iz razloga jer je tuženik na navedenom objektu osim dobave i montaže pergola i ostakljenja terase za koje je angažiran vršio i kompletne građevinske radove. Nadalje navodi kako obzirom da je tuženik osim radova za koje je bio angažiran vršio i građevinske radove, a nije imao angažiranu osobu koja bi koordinirala sve predmetne radove, svi izvođači radova morali su se međusobno koordinirati sami, a iz kojeg razloga nije ugovoren rok isporuke. Tužitelj također ističe kako je ostakljivanje terase zahtijevalo preciznu izmjeru pozicija na kojima su se ugrađivale staklene stijene, a ista je mogla biti izvršena tek po dovršetku svih ostalih radova poglavito podopolagačkih radova. Nadalje navodi kako su se pergole montirale dana 30. siječnja 2018. do 1. veljače 2018., dok je izmjera pozicija na kojima su se ugrađivale staklene stijene mogla biti učinjena tek dana 7. svibnja 2018., odnosno tek nakon što su bili završeni građevinski radovi, a kako bi se mogle uzeti točne mjere s obzirom da su dozvoljena tek minimalna odstupanja kad je staklo u pitanju. Tužitelj također ističe kako ga je tuženik pozvao da otkloni nedostatak te su djelatnici tužitelja i djelatnici tvrtke Staklorez-Burić d.o.o. dana 2. listopada 2018. pristupili predmetnom objektu radi identifikacije nedostataka te su isti otklonili u svom trošku. Tužitelj dakle ističe kako je nedostatak na koji je ukazivao tuženik otklonjen te nakon otklanjanja istog tuženik nije ni na koji način obavijestio tužitelja da ikakvi daljnji nedostaci postoje niti je raskinuo ugovor te kako su slijedom toga neosnovani navodi tuženika kako tužitelj nije otklonio radove te kako je stoga bio prisiljen angažirati drugog izvođača.

5. Očitujući se na navode tužitelja, tuženik u podnesku od 19. ožujka 2020. navodi kako je tuženik u razgovorima s tužiteljem osobito s g. Tomislavom Fučkarom, dobio procjenu dovršetka radova već do Božića 2017., a nakon toga kada se vidjelo da u tom roku tužitelj svoju obvezu ipak neće izvršiti da će svakako biti izvršeni do 4. lipnja 2018. Nadalje navodi kako su navedeni rokovi bili životni, logični te kako specifičnost tih vremena svakako demantira tužitelja kada navodi da rokovi nisu bili dogovoreni jer se u slučaju tuženika radi o društvu koje se bavi ugostiteljskom djelatnošću u kojoj su za poslovanje važna razdoblja božićnih i novogodišnjih blagdana kada je povećan promet, na što je tuženik i računao jer mu se izvršenjem posla tužitelja trebao povećati kapacitet ugostiteljskog objekta. Tuženik nadalje navodi kako su uslijed tog povećanja

projekcije tuženika pokazivale budući rast prometa za više nego dvostruko. Nadalje što se tiče lipnja 2018. tuženik ističe kako je to razdoblje specifično jer se radi o vremenu u kojem je održano Svjetsko prvenstvo u nogometu, koji događaj utječe na poslovanje ugostitelja u pozitivnom smislu te kako je prema tome navod tužitelja o nepostojanju ugovorenog roka potpuno neistinit i neutemeljen. Također, ističe kako je netočan navod tužitelja o nekoordiniranosti gradilišta tuženika kao razloga spornog izvođenja radova. Nadalje navodi kako je radove tužitelj mogao izvesti odmah te kako uvjet za njihovo izvođenje nije bio prethodni dovršetak ostalih radova te kako je logičan slijed izvođenja bio obrnut, da je tužitelj izvršio svoj dio pa da su nakon toga, dakle po zatvaranju tog dijela objekta dovršavani ostali radovi, primjerice oni na postavljanju podova. Tuženik također ističe kako se tužitelj neosnovano poziva i na odredbe čl. 607 i 610 ZOO-a, jer je tuženik pozivao tužitelja da uočene nedostatke otkloni što tužitelj nije učinio te je k tome tužitelj u dopisu od 26. studenog 2018. izrijekom otklonio prigovor uz zaključak da je nedostatak nastao tijekom izvanrednih okolnosti, a ne zbog nepotpunom i loše izvedenih radova. Nadalje navodi kako je ovakvim stavom tužitelj tuženiku jasno dao do znanja da neće pristupiti otklanjanju nedostataka te kako samim time pozivanje tužitelja na ranije navedene članke ZOO-a je potpuno neosnovano. Zaključno tuženik ističe kako je bio prisiljen angažirati druge izvođače koje su uočene nedostatke uklonili.

6. Očitujući se na navode tuženika, tužitelj u podnesku od 27. srpnja 2020. navodi kako je tvrdnja tuženika da je prvotna procjena za završetak radova bila do Božića 2017. u potpunosti neosnovana, a niti životno logična. Nadalje navodi kako je tužitelj konačnu ponudu dostavio tuženiku 18. prosinca 2017., a avans kao znak prihvata ponude od strane tuženika uplaćen je tek 19. veljače 2018. te kako zasigurno nije životno logično da bi tužitelj dovršio radove za koje mu nije uplaćen niti avans kao znak prihvata ponude. Tužitelj također ističe da je prije montaže pergola bilo potrebno prethodno uskladiti nacrt sa željama tuženika, a u podnesku od dana 24. veljače 2020. tužitelj je detaljno obrazložio kako je ostakljenje terase mogao dovršiti tek po završetku građevinskih radova koji su se također odvijali na objektu koji je predmet ugovora od strane drugih izvođača, a sve iz razloga jer je predmetno ostakljivanje zahtijevalo preciznu izmjeru pozicija na kojima se ugrađuju staklene stijene. Također ističe kako je životno logično da ne dolazi od iste izmjere ukoliko je na predmetnom objektu dovršen pod i ukoliko nije, a obzirom da podopolagačke radove nije izveo tužitelj isti je mogao vršiti mjerenje tek po dovršetku navedenih radova. Nadalje navodi kako tuženik nikada nije vratio niti reklamirao utuženi račun, a niti je dostavio ikakav dokaz da bi isto učinio te kako tuženik niti ne tvrdi da je račun uplatio već samo isti odbija platiti unatoč izvršenju fakturiranih radova. Tužitelj zaključno, a u odnosu na dostavljenu e-mail korespondenciju koju je tuženik dostavio u prilogu podneska od 19. ožujka 2020. ističe, kako je iz iste razvidno da tuženik nije isticao nikakve prigovore da bi radovi bili izvedeni sa nedostacima, izuzev nedostataka od 2. listopada 2018. koji su identificirani i otklonjeni o trošku tužitelja i društva Staklorez-Burić d.o.o., a o čemu postoji i zapisnik i e-mail korespondencija od dana 11. listopada 2018. Tužitelj također ističe kako nikakvi daljnji nedostaci nisu prijavljivani niti isticani od strane tuženika, a slijedom čega se u cijelosti osporavaju navodni računi koje tuženik dostavlja ističući da bi za iste radove angažirao neke druge izvođače.

7. Tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev na listu 350. spisa.

8. Tijekom postupka sud je pročitao račun br. 214-B-1 od 31. siječnja 2018. (list 6.-7. spisa), opomena pred tužbu od 26. studenog 2018. (list 10. spisa), odgovor tužitelja na opomenu pred tužbu od 13. prosinca 2018. (list 11. spisa), ponuda broj RPON17-4043 od 18. prosinca 2017. (list 30.-31. spisa), promet kartice kupca od 24. veljače 2020. (list 32. spisa), e-mail korespondencija od 9. ožujka i 27. ožujka 2018. (list 33.-36. spisa), narudžbenica tužitelja upućena društvu Staklorez-Burić d.o.o. od 23. svibnja 2018. (list 37.-38. spisa), e-mail korespondencija od 22. i 23. svibnja 2018. (list 39.-48. spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika, za Staklorez-Burić d.o.o. i za Proluft isušivanje d.o.o. (ranije Pandora trgovina d.o.o.) (list 75.-85. spisa), preslika dopisa tuženika tužitelju od 10. kolovoza 2018. (list 86. spisa), preslika dopisa tuženika tužitelju od 26. rujna 2018. (list 87. spisa), preslika računa 2-2019 od 28. siječnja 2019. obrta "MSZ – Vodoterm" (list 90. spisa), kartice dobavljača za period od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. (list 91. spisa), preslika računa broj 424-1-1 od 31. prosinca 2018. (list 92.-93. spisa), preslika knjige IRA za 2017. za lokal tuženika MR. JACK (list 95.-96. spisa), preslika knjige IRA za period od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017. (list 97.-98. spisa), preslika poreznog izvješća za tuženika za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 25. veljače 2020. (list 99.-100. spisa), e-mail korespondencija u razdoblju od 1. prosinca 2017. do 22. srpnja 2018. (list 101.-227. spisa), fotografije predmetnog prostora (list 228.-242. spisa), e-mail korespondencija od 11. listopada 2018. (list 245. spisa), zapisnik o primopredaji izvedenih radova (list 246. spisa), dopis Porezne uprave od 17. srpnja 2020. (list 251.-264. spisa), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za građevinu Antun Štefanić, dipl. ing. građ. (list 326.-334. spisa), podnesak vještaka kojim se očituje na podnesak tuženika od 25. siječnja 2024. (list 348.-349. spisa), saslušani su svjedoci Tomislav Fučkar, Zlatko Hanžić, Mario Altman (list 268.-272. spisa), saslušani su svjedoci Lea Gagulić, Dragutin Jurčec, Matej Gagulić (list 274.-280. spisa), saslušani su svjedoci Nikola Čubica, Miro Dokmanović (list 288.-290. spisa) te je saslušan stalni sudski vještak za građevinu Antun Štefanić, dipl. ing. građ. (list 353. spisa).

9. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno, tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23 – dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev u odnosu na glavnu stvar osnovan.

10. Među strankama nije sporno da je sklopljen ugovor o djelu niti je sporan njegov sadržaj odnosno opis posla koji se tužitelj obvezao izvršiti tuženiku, a nije sporna niti naknada kako je ugovorena za radove koje se obvezao izvršiti tužitelj. Također nije sporno da je tuženik naknadu djelomično platio tužitelju.

11. Međutim, sporna je činjenica da li je djelo odnosno predmetni radovi izvedeni s nedostacima, priroda i vrsta nedostataka, zatim da li su radovi izvedeni u roku, kao i da li nastavno na navedeno, tuženik ima pravo na sniženje naknade i u kojem omjeru. Prema tome sporna je visina tužiteljeve tražbine.

12. Iz tužiteljeve ponude broj RPON17 – 4043 od 18. prosinca 2017. (list 30. spisa) naslovljenog na tuženika proizlazi kako je sadržaj iste obuhvaća izradu, dostavu i montažu dvije pergole od koje cijena jedne iznosi 44.794,59 kn, a druge koja se sastoji

od dva komada cijena iznosi 61.671,34 kn. Pored navedenih pergola ponuda obuhvaća i ostakljivanje prednje fronte staklom debljine 10 mm te ugradnje staklenih vrata za iznos od 90.034,07 kn. Predmetnom ponudom čija ukupna visina iznosi 245.625,00 kn s pripadajućim PDV-om, je predviđeno plaćanje avansa u visini od 20%, prije montaže 30% dok se po izvršenom poslu plaća preostalih 50%. Navedena ponuda nije potpisana od niti jedne strane.

13. Iz računa br. 214-B-1 od 31. siječnja 2018. (list 6.-7. spisa) proizlazi kako je isti po svojem sadržaju (opis radova i iznos naknade) identičan prethodno navedenoj ponudi te je potpisan od ovlaštene osobe tužitelja.

14. Iz tužiteljeve knjigovodstvene isprave, prometa kartice kupca za ovdje tuženika (list 32. spisa) proizlazi kako je tužitelj u svojim poslovnim knjigama zaveo ovdje utuženi iznos odnosno dug po računu br. 214-B-1, te dvije tuženikove uplate i to jednu od dana 9. veljače 2018. u visini od 45.625,00 kn te drugu od dana 19. veljače 2018. u visini od 15.000,00 kn.

15. Iz korespondencije stranaka odnosno konkretno zakonskog zastupnika tuženika te zaposlenika tužitelja koja se odvijala putem elektroničke pošte tijekom vremenskog razdoblja od prosinca 2017. do listopada 2018. proizlazi kako se u prosincu 2017. (list 110.-128. spisa) i to nakon izdavanja tužiteljeve ponude koja sadrži sve bitne elemente ugovora dostavljena tuženiku, tužitelj obratio tuženiku tako što mu je poslao nacрте za pergolu i tražio potvrdu, a koju je i dobio. U siječnju 2018. (list 101. do 108. te list 169.-183. spisa) tuženik se kod tužitelja interesira o točnom vremenu montaže pergole, a tužitelj obećava da će biti gotovo u najkraćem roku te se ispričava na nejavljanju koje opravdava korištenjem godišnjih odmora. Konkretno 16. siječnja (list 101. spisa) tužitelj potvrđuje dovršetak izrade sistema pergole i obećaje tuženiku da će imati prioritet kod montaže. E-mailom od 19. siječnja (list 175. spisa) tužitelj obavještava tuženika da dolaze na montažu pergole 29. siječnja i naglašava da je to konačni termin. Pojašnjava redoslijed predviđenih radova tako da se prvo ugrađuje pergola, zatim lim, a tek na kraju staklene stijene. Isto tako ovim e-mail porukom tužitelj poziva tuženika na uplatu dijela avansa sukladno dogovoru. U svojem odgovoru od istog dana tuženik prima na znanje predložene termine te poziva tuženika da mu radi uplate avansa dostavi ponudu koju je tražio još 18. prosinca 2017.. Tuženik mu isti dan 19. siječnja (list 174. spisa) dostavlja ponudu. Dana 26. siječnja (list 169.-170. spisa) tužitelj potvrđuje dogovor na lokaciji za ponedjeljak te traži da mu tuženik osigura pristup objektu i struji, a što tuženik potvrđuje. Tijekom veljače (list 163.-168. spisa) tuženik se raspituje o terminu za montažu stakla (e-mail od 20. veljače 2018., list 168. spisa), a tuženik mu 23. veljače 2018. (list 167. spisa) odgovara kako će sa staklarom izaći na lokaciju u utorak ovisno o vremenskoj prognozi. U ožujku 2018. (list 134.-140., list 148.-162., te list 222.-226. spisa) tuženik izjavljuje tužitelju kako će glazure biti gotove najkasnije do 15.-og te ga poziva da pristupi izmjeri odmah slijedeći dan nakon toga. Nadalje, tuženik 8. ožujka 2018. (list 160. spisa) zahtijeva od tužitelja konkretni podatak o predviđenom vremenu završetka svih radova pod uvjetom da je glazura spremna 15.-ti ožujka. U odgovoru na ovaj e-mail tužitelj 9. ožujka (list 159. spisa) potvrđuje kako će na izmjeru doći odmah po završetku glazure i pojašnjava kako je za uzimanje točnih mjera potrebno završiti sve radove na podu te da su kod rada sa staklom dozvoljena minimalna odstupanja, a na što tuženik i dalje ustraje na definiranju točnog roka za montažu. Elektroničkom poštom od 14. ožujka 2018. (list 153. spisa) tuženik potvrđuje da je glazura gotova te traži potvrdu termina za izmjeru, a na što

tužitelj slijedeći dan (list 151. spisa) izjavljuje da će otići na lokaciju te tuženiku povratno javiti za termin izmjere. Istoga dana, 15. ožujka 2018. tužitelj se obraća tuženiku i potvrđuje da je bio na lokaciji te nadodaje da je kontaktirao staklara koji zbog neodgovornih obaveza ne može sutra doći na izmjeru pa tužitelj predlaže termin za slijedeći ponedjeljak. Nadalje 27. ožujak 2017. (list 137. spisa) tužitelj od tuženika zahtijeva nacrt iz razloga što isti trebaju staklarima za narudžbu materijala, a na što mu tuženik odgovara i šalje dokument u pdf formatu pojašnjavajući kako isti ne sadrži dimenzije. Na tužiteljev upit da li posjeduju dokumentaciju u dwg formatu, tuženik odgovara da je nema. Dana 29. ožujka 2018. (list 224. spisa) tužitelj dostavlja tuženiku iscrtane pozicije za pregradne stijene te traži od tužitelja potvrdu, a na što mu tuženik (list 222. spisa) odgovara da mu je ostalo nerazumljivo iz nacrtu. Dana 27. travnja 2018. (list 221. spisa) tuženik obavještava tužitelja kako je keramika spremna te traži da izmjera započne u ponedjeljak. Tijekom svibnja (list 201.-220. spisa) tužitelj ponovno poziva tuženika na izmjeru, a na što tužitelj odgovara kako će ista uslijediti uskoro po dogovoru sa staklarima iz Staklorez Burić d.o.o. Tuženik 3. svibnja 2018. (list 218. spisa) ukazuje tuženiku kako je osobno kontaktirao Staklorez Burić d.o.o. (Zlatka) koji mu je prenio kako mu tužitelj nije dao narudžbenicu za pripremu okova te da im se tužitelj ne javlja odnosno da nisu bili u kontaktu sedam dana. U istoj e-mail poruci tuženik ukazuje tužitelju na neodgovorno ponašanje te da su sa svime trebali biti gotovi do Božića 2017.. Nakon niza tuženikovih poruka upućenih tužitelju kojom traži hitno izvršenje ugovorenih radova, tužitelj mu odgovara 14. svibnja (list 212. spisa) na način da dostavlja revidiranu ponudu za staklarski dio zatvaranja terase. Navedene dopune iznose 13.875,00 kn, a razlika za ugradnju dvostranih zaokretnih vrata iznosi 7.490,00 kn odnosno 25.080,00 kn za sustav automatskih dvokrilnih stijena. U tako dopunjenoj ponudi je navedeno kako je rok isporuke 20 radnih dana od dana potvrde prihvata dopunjene ponude. U ovu korespondenciju koja se odvijala između zakonskog zastupnika tuženika i zaposlenika tužitelja uključuje se 17. svibnja 2018. (list 211. spisa) zakonski zastupnik tužitelja te moli tuženika za još malo strpljenja i daje obećanje kako će nakon što se osobno uvjeri u događaje vezano za predmetni projekt ponuditi najbolje rješenje za tuženika. U slijedećem e-mailu 18. svibnja (list 209. spisa) zakonski zastupnik tužitelja iznosi kronologiju događaja kako je njemu prezentirana i posebno naglašava kako konačna cijena ostakljivanja (VTR) nije bila potvrđena kao i da ugovoreni avans nije uplaćen u cijelosti, pa slijedom navedenog tužitelj nije mogao započeti s radovima na ostakljivanju. Zaposlenik tužitelja 22. svibnja (list 207. spisa) potvrđuje kako će izvesti radove u skladu s prihvaćenom ponudom, a da će tijekom sutrašnjeg dana definirati konačnu dinamiku montaže staklenih stijena i pojedinih stavki (pozicija), a čemu prethodi potvrda konačnog nacrtu odnosno izbor više ponuđenih verzija. U e-mail porukama od 22. svibnja (list 205. i 206. spisa) tužitelj i tuženik konačno potvrđuju kako će prva faza montaže staklene konstrukcije biti u tjednu 6. travnja, dok će drugu fazu potvrditi idući dan. 23. svibnja (list 201.-203., te 197.-200. spisa) tužitelj i tuženik ugovaraju tehničke detalje konstrukcije. Na listu 54. spisa se nalazi narudžbenica tužitelja od 23. svibnja 2018. (br. NNA18-1745) upućena društvu Staklorez Burić d.o.o. koja sadrži pet stavki koje obuhvaćaju izmjeru, izradu, dopremu i montažu staklenih kliznih stijena i stakla. U korespondenciju između stranaka, osim u odnosu na tehničke detalje izvedbe naručenog rada, vezano za rokove dovršetka se uključuje i Staklorez Burić d.o.o. (zaposlenik Zlatko) kao podizvođač tužitelja i svojim e-mailom od 24. svibnja 2018. obavještava tuženika kako će prvi dio radova krenuti u 23. tjednu 2018., a da će trajati otprilike četiri dana. U istoj e-mail poruci izjavljuje kako drugi dio robe dobavljač nema na skladištu te da je rok isporuke četiri radna tjedna. Nakon što dobiju potrebne profile, za pripremu i početak

montaže im treba dva tjedna. U srpnju 2018. (list 184.-189. spisa) tuženik poziva tužitelja na hitnu intervenciju i popravak odvoda vode sa tende te naglašava kako u tri dana već drugi put ima poplavu u cijelom lokalu. Iz navedene poruke u kojoj se poziva na rokove završetka proizlazi kako ugovoreno djelo nije završeno. U idućem e-mailu od 7. srpnja (list 118. spisa) tuženik se opet žali na poplavu koju su mu uzrokovali žlijebovi koje je postavljao tužitelj. 21. srpnja (list 187. spisa) pita tuženika do kada misle tratiti njegovo vrijeme i novac. Zakonski zastupnik tužitelja 22. srpnja (list 184. spisa) obavještava tuženika da će izvršiti uvid u ponedjeljak i podsjeća ga kako još nije uplatio dogovoreni dio avansa. E-mail porukom od 11. listopada zaposlenik tužitelja obavještava tuženika te njegovog punomoćnika kako su dana 2. listopada 2018. djelatnici tužitelja i njegovog podizvođača (Staklorez Burić d.o.o.) pristupili tuženikovom objektu radi utvrđenja nedostataka zbog prodora vode na koje je ukazivao tuženik. Istim e-mailom se navodi kako je tom prilikom utvrđen neznatan prodor vode koji će se pokušati umanjiti odgovarajućim tehničkim prepravcima. Isto tako navodi da će se otkloniti uzroci koji dovode do teškoća kod otvaranja i zatvaranja staklene stijene, a kao krajnji rok za otklanjanje uočenih nedostataka navodi dan 15. listopada 2018., a za kada predlaže primopredaju izvedenih radova.

16. Iz zapisnika o primopredaji izvedenih radova (list 246. spisa) između tužitelja kao izvođača i tuženika kao naručitelja, a koji se odnose na radove koji su predmet ovog spora proizlazi kako je tužitelj konstatirao da su isti okončani te predani tuženiku dana 15. listopada 2018., a s kojim utvrđenjem se tuženik nije složio te je takav zapisnik odbio potpisati.

17. Iz dopisa punomoćnika tuženika (list 86. spisa) proizlazi kako se isti dana 9. kolovoza 2018. obraća ovdje tužitelju tražeći ispunjenje ugovornih obveza sukladno ponudi od 18. prosinca 2017.. Također navedenim dopisom punomoćnik tuženika potvrđuje kako je njegova stranka prihvatila tužiteljevu ponudu za isporuku i montažu određenih građevinsko-konstrukcijskih elemenata, a da u vrijeme slanja predmetnog dopisa tuženik nije izvršio svoje ugovorne obveze, a za koje je rok izvršenja istekao prije gotovo 6 mjeseci. Osim na vrijeme izvršenja u navedenom dopisu punomoćnik tuženika ukazuje i na nedostatke u kvaliteti izrade i manjkavosti zbog kojih tuženik svakodnevno trpi neugodnosti. Dopisom punomoćnik tuženika poziva tužitelja da u roku od 15 dana izvrši preuzete ugovorne obveze.

18. Dopisom od 26. rujna 2018. punomoćnik tuženika ponovno poziva tužitelja na izvršenje preuzetih obveza koje se odnose na isporuku i montažu građevinsko-konstrukcijskih elemenata i opetovano ukazuje kako posao nije izvršen do kraja te da konstrukcija ima nedostatke zbog kojih dolazi do prokišnjavanja. U ovom dopisu tuženik ostavlja tužitelju daljnji rok od 15 dana za završetak posla te mu dostavlja i fotografije kao dokaz nedostataka.

19. Iz računa (list 90. spisa) od 28. siječnja 2019. proizlazi kako je MSZ-VODOTERM, obrt za centralno grijanje, vodovod i limariju izdao račun ovdje tuženiku za izvršene radove koji se odnose na otvaranje postojeće limarije i saniranje curenja, montažu zaštitnih limova na žlijeb tende krova, montažu novih vertikalnih cijevi, silikoniranje prozora, te popravljjanje padova na žlijebu, u ukupnom iznosu od 8.750,00 kn, a od čega PDV iznosi 1.750,00 kn.

20. Iz dopisa porezne uprave (list 251. spisa), klasa: 410-01/20-01/279 od 14. srpnja 2020. proizlazi kako je tuženik odbio pretporez po ovdje utuženom računu broj 214-B-1 od 31. siječnja 2018. koji mu je izdao tužitelj.

21. Iz fotografija (list 228.-242. spisa) dostavljenih uz podnesak tuženika od 20. ožujka 2020. ovaj sud nije mogao utvrditi kada su iste nastale te na koji se konkretni prostor odnosi.

22. Sud je prihvatio iskaz Tomislava Fučkara u onom dijelu u kojem je iskazivao o činjenicama koje su sukladne onim činjenicama koje proizlaze iz pisane korespondencije (e-mail poruke elektroničke pošte) vođene između stranaka, a nastale u vrijeme izvođenja radova te drugih pisanih isprava priloženih u spisu. Tako je konkretno sud prihvatio iskaz svjedoka Fučkara o tome da su u 12. mjesecu 2017. dogovorili posao s tuženikom te kako su krajem prvog mjeseca krenuli s ugradnjom pergole iz razloga što ove okolnosti proizlaze iz ponude tužitelja učinjene dana 18. prosinca 2017. (list 30.-31. spisa) te e-mail od 19. siječnja 2018. (list 182. spisa) kojim tužitelj potvrđuje datum dolaska na montažu 29. siječnja. Isto tako prihvaćen je iskaz u dijelu da su ugradnju pergole započeli prije uplate ugovorenog predujma od 50% koji je djelomično uplaćen sredinom drugog mjeseca, a što je sukladno s knjigovodstvenom karticom tužitelja (list 53. spisa). Dio iskaza u kojem svjedok Fučkar iskazuje da je montaža pergole završena krajem prvog mjeseca, odgovara sadržaju i vremenu nastanka e-mail poruke od 26. siječnja 2018. (list 169. spisa). O stanju predmetnog objekta na kojem se trebala vršiti montaža konstrukcije i radovima koji su istoj trebali prethoditi svjedok Fučkar iskazuje suglasno drugim saslušanim svjedocima. O tijeku radova vezanih za ostakljivanje terase tuženikovog objekta svjedok iskazuje kako su tijekom petog mjeseca sa tuženikom trebali definirati elemente koji će biti izvedeni te da je tuženik mijenjao količine kod pojedinih troškovničkih stavki te da tek tada u petom mjesecu uvodi ostakljivanje interijera odnosno prostora oko šanka. Kao daljnje opravdanje za rokove izvršenja preuzetih radova svjedok Fučkar iskazuje kako do sredine petog mjeseca nisu imali nikakvu projektnu dokumentaciju, a da su tek sredinom petog mjeseca dobili putem mobitela skicu u jpg formatu, pa su tek tada definirane konkretne količine te je izvršena narudžba komponenti. Ovaj dio iskaza se većim dijelom podudara sa e-mail porukom od 14. svibnja 2018. (list 212. spisa) u kojem upravo ovdje svjedok dostavlja zakonskom zastupniku tuženika revidiranu ponudu za staklarski dio zatvaranja terase. Vezano za dovršetak radova svjedok Fučkar iskazuje kako se montiranje staklenih stijena odvijalo u fazama i to tijekom 6. mjeseca i početkom 7. mjeseca. Dok su reklamacije na kvalitetu izvedenih radova odnosno konkretno prodor vode u tuženikov lokal započele u 10. mjesecu 2018.. Po iskazu svjedoka tužitelj se na reklamacije uredno odazivao, a o samim reklamacijama svjedok iskazuje da su neke bile opravdane, a neke neopravdane. Vrijeme montaže staklene konstrukcije na način kako to iskazuje svjedok Fučkar sud prihvaća kao istinit jer se o istome može zaključiti iz sveukupne e-mail korespondencije stranaka koja je uslijedila u mjesecu srpnju 2018. i kasnije, kao i sadržaja reklamacija koje su učinjene putem punomoćnika tuženika u kolovozu i rujnu 2018. (list 86. -87. spisa). O nedostacima na izvedenoj konstrukciji i njihovim uzrocima, vremenu potrebnom za izvršenje radova koji su bili predmet ugovora između stranaka, iskaz svjedoka Fučkara sud nije cijenio iz razloga što je u odnosu na te odlučne činjenice proveo građevinsko vještačenje kojim su iste utvrđene od strane stručne i nepristrane osobe.

23. Iz iskaza Zlatka Hanžića (list 270.-272. spisa), zaposlenika društva Staklorez Burić d.o.o. kojega je ovdje tužitelj angažirao za izradu i postavljanje staklene konstrukcije na terasu lokala tuženika proizlazi kako su prvi put na lokaciju izašli u drugom mjesecu sa ciljem da utvrde točan zahtjev investitora. Tom prilikom su zaključili da ne postoje uvjeti za montažu planirane staklene konstrukcije zbog toga što je pod neravan i nije pripremljen za takvu vrstu montažu, ali su izdali okvirnu ponudu tužitelju. Svjedok Hanžić o tijeku pregovora i montaže nadalje iskazuje kako su konačnoj izmjeri pristupili u svibnju 2018. te su tek tada od tuženika dobili skicu prostora koja im je bila potrebna za ucrtavanje pozicija elemenata koji su montirali, a sama narudžba tako definiranih profila je išla nakon toga. Daljnji problem se javio što njihov dobavljač nije imao potrebnu količinu traženih profila pa su dogovarali prioritetne pozicije koje će prvo montirati, a ostale po dobavi materijala. Ovakav vremenski redoslijed i dinamiku montaže predmetne konstrukcije o kojoj iskazuje svjedok Hanžić, ovaj sud prihvaća iz razloga što je u skladu s korespondencijom stranaka priloženom u spisu i to osobito onoj koja se odnosi na svibanj 2018. . Tako konkretno e-mail porukom od 24. svibnja 2018. (list 195. spisa) ovdje svjedok Hanžić osobno obavještava tuženika i tužitelja o dinamici radova koja se u cijelosti podudara s njegovim iskazom. O nužnim tehničkim preduvjetima za montažu ovdje konkretne staklene konstrukcije ovaj sud prihvaća iskaz svjedoka zbog toga što je suglasan s razlozima koje navodi i vještak u svom nalazu i mišljenju. Dio iskaza koji se odnosi na prijavljene nedostatke i njihovo otklanjanje ovaj sud prihvaća jer su suglasna iskazu svjedoka Fučkara te dijelom i dokumentacije u spisu koja se odnosi na navedene prigovore.

24. Svjedok Mario Altman u svom iskazu (list 272. spisa) navodi kako je bio zaposlen kod tuženika te da je u razdoblju na koje se odnosi predmet spora bio direktor tuženika, ali da je predmetni posao dogovarao g. Gagulić. Iskazuje kako je bio osobno prisutan na dva, tri sastanka, a ostala saznanja o predmetu spora ima preko g. Gagulića. Dio iskaza o ovdje odlučnim činjenicama koje se odnose na ugovorene rokove dovršetka djela koji je bio predmet ugovora između stranaka, a koji rok je prema svjedoku Altmanu trebao biti do Božića 2017., ovaj sud nije prihvatio kao istinit iz razloga što je utvrđeno kako je ponuda napravljena 18. prosinca 2017. te nije razumno očekivati da predmetni radovi budu završeni za sedam dana, osobito iz razloga što vještak u svom mišljenju kao pretpostavljeni rok za izradu pergole ovakve veličine navodi dva do tri mjeseca, a ostakljenje 1,5 mjeseci. Prema tome, u idealnom slučaju da su sve tehničke pretpostavke za montažu pergole i staklene konstrukcije na licu mjesta zadovoljene te da je izvođaču potrebna zaliha materijala dostupna, nije bilo razumno za očekivati da će radovi ove vrste završiti do sredine travnja ili početka svibnja.

25. Iskaz svjedoka Lee Gagulić (list 274.-275. spisa) ovaj sud nije prihvatio kao vjerodostojan iz razloga što ista iskazuje kako o svemu ima saznanja jer je sudjelovala na većini sastanaka zajedno sa svojim suprugom, međutim na posebna pitanja koja se tiču konkretnih situacija vezanih za ovaj spor, kao što je vrijeme završetka predmetnih radova, imena tužiteljevih zaposlenika s kojima je sudjelovala na sastanku, vrijeme prihvata tužiteljeve ponude, činjenice da li je na gradilištu kod tuženika bio zaposlen voditelj gradilišta, vrijeme kada je tuženik napravio željeznu konstrukciju, vrijeme postavljanja pločica, činjenica da li tužitelj raspolaže sa građevinskom dokumentacijom, vrijeme kada je objekt doveden u stanje pune funkcionalnosti, svjedok nema konkretne odgovore, već iskazuje općenito kako su lokal otvorili puno kasnije nego što su trebali, kako detalje zna njezin suprug i slično. Vezano za rokove

dovršetka ugovorenog dijela koji je prema svjedokinji Gagulić trebao biti kraj 2017., ovaj sud nije prihvatio njezin iskaz iz razloga jer je suprotan činjenicama koje proizlaze iz nalaza i mišljenja vještaka, a kako je prethodno pojašnjeno.

26. Iskaz svjedoka Dragutina Jurčeca (list 275.-276. spisa) u dijelu u kojem je iskazivao o radovima koje je izvodio za tužitelja na objektu tuženika, ovaj sud nije posebno cijenio iz razloga što isti nisu neposredno povezani s nedostacima na predmetnom djelu koje je izvodio tužitelj (ostakljivanje tuženikove terase) i koje nedostatke je u svom nalazu i mišljenju utvrdio građevinski vještak u ovom sporu.

27. Iz iskaza zakonskog zastupnika tuženika Mateja Gagulića (list 278.-280.) proizlaze detalji i okolnosti koje su prethodile dogovoru odnosno sklapanju ugovora između ovdje parničnih stranaka, a koji nisu neposredno relevantni za ovaj spor, pa ih ovaj sud nije posebno cijenio. U odnosu na predmet spora te ovdje relevantne činjenice zakonski zastupnik tuženika iskazuje kako je sa zaposlenikom tužitelja g. Fučkarom usmeno dogovorio izvođenje pergole, ostakljivanje kompletnog zimskog vrta i odvajanje pušačkog i nepušačkog prostora. Iz njegovog iskaza proizlazi da je rok isporuke bio dogovoren do Božića 2017., a da je avans iznosio 10-15%, dok je preostali iznos naknade trebao biti isplaćen tek nakon isporuke. Vezano za tehničke detalje izrade djela zakonski zastupnik tuženika iskazuje kako je pergola trebala biti montirana na postojeću konstrukciju, a nakon toga je trebalo ugraditi željezne grede i na njih postaviti klizne stijene, odnosno da prema prvotnom dogovoru nije bila potrebna nikakva glazura, gotov pod ili keramika. Zakonski zastupnik tuženika iskazuje kako je 19. siječnja 2018. dobio datume početka radova od strane tužitelja međutim ističe kako na pisanoj ponudi koju je dobio nije bilo datuma isporuke, montaže i završetka radova. Iskazuje kako za radove koji su se obavljali u njegovom lokal nije imao zaposlenog voditelja gradilišta niti nadzornog inženjera. Osim ovoga zakonski zastupnik tuženika smatra da ga je tužitelj „zavlačio“ i to iz razloga što mu je još u prosincu rečeno da je tužitelj kontaktirao svoje podizvođače za radove vezane za staklene stijene međutim isti su mu poslije rekli da su kontaktirani tek u drugom mjesecu. O rokovima dovršetka radova zakonski zastupnik tuženika navodi kako je pergola postavljena u drugom mjesecu 2018., a ostakljivanje terase tek u sedmom mjesecu. O spornim nedostacima izvršenog djela zakonski zastupnik tuženika iskazao je da ih je učio odmah po završetku radova te već 4. srpnja 2018. kontaktirao tužitelja sa zahtjevom da ih ukloni, a posljedica čega je bila poplava prizemlja i podruma lokala. Zakonski zastupnik tuženika iskazuje kako je tužitelj po njegovom pozivu u više navrata dolazio, ali nedostatke samo djelomično uklonio. Prethodni dio iskaza ovaj sud je cijenio istinitim i to u onom dijelu u kojem je u skladu s priloženim ispravama u spisu, te priloženoj korespondenciji stranaka. Pri tome se osobito misli na predmet ugovora o djelu koji je u bitnome identičan tužiteljevoj ponudi koja prileži spisu, datum obavijesti o početku radova koji je identičan onome u tužiteljevom e-mailu (list 182. spisa), te završetku radova u srpnju 2018.. Međutim, sud nije prihvatio istinitim dio iskaza prema kojem je rok isporuke bio dogovoren do Božića 2017. i to iz razloga što takav rok nije realan i objektivan, a što potvrđuje i građevinski vještak koji je izradio nalaz i mišljenje između ostalog i na okolnosti očekivanog vremena izrade konkretnog djela. Isto tako sud nije posebno cijenio dio iskaza zakonskog zastupnika tuženika koji se odnosi na tehničke detalje i potrebne pretpostavke za montažu staklene konstrukcije koja je predmet ovog spora, kao i razloge zbog kojih je dolazilo do izljeva vode u lokal tuženika, zbog toga što su te činjenice utvrđivane po vještaku građevinske struke kao stručnoj i nepristranoj

osobi. O uplatama koje su izvršene, njihovoj visini i vremenu uplate sud je zaključio iz priloženih knjigovodstvenih isprava tužitelja koji su dostavljeni u spis.

28. Iz iskaza svjedoka Nikole Čubice (list 288. spisa) proizlazi kako je isti po nalogu tuženika sanirao curenje vode u prostor kafića na način da je žljebove iz kojih se voda slijevala dogradio s limom radi sprečavanja prelijevanja vode. Isto tako navodi da je za tuženika izvodio popravke na način da je stavljao nove vertikalne cijevi radi boljeg protoka vode iz razloga što postojeće nisu dobro odvodile vodu, te je silikonirao staklene stijene. Sve radove je izvodio na dijelu terase na kojem se nalazi tenda. Nakon izvedenih radova svjedok iskazuje da voda i dalje curi, ali samo kad je kiša iznimno jaka. Iskaz svjedoka Čubice ovaj sud je u cijelosti prihvatio jer je u skladu s drugim dokazima u spisu odnosno konkretno s radovima opisanim u računu br. 2-2019 (list 90. spisa) koji je tuženiku 28. siječnja 2019. izdao MSZ VODOTERM, a potpisan je po ovdje svjedoku kao odgovornoj osobi.

29. Svjedok Marko Dokmanović (list 290. spisa) iskazuje kako je suvlasnik društva Prolufit isušivanje te je njegovo društvo tuženiku pružalo usluge najma strojeva za sanaciju poplava, isušivače i vakumske pumpe i to u tri navrata tijekom 2017. te 2018.. Svjedok iskazuje da je osobno bio na licu mjesta kod tuženika te je vidio da se u podrumu nalazi oko 30 cm vode, a da je gornji dio s kojeg se izlazi na cestu također bio zahvaćen vlagom i to po njegovoj procjeni površini oko 80m². Svjedok iskazuje kako nije vršio analizu uzroka prodora vode već je bio zadužen za ispumpavanje i usisavanje vode iz podrumskog dijela i najam opreme za potrebe isušivanja. Navedene činjenice koje se odnose na pružene usluge tuženiku i to konkretno ispumpavanje vode iz podrumskih prostorija te najam opreme o kojem svjedok iskazuje ovaj sud cijeni istinitim iz razloga jer su u skladu s priloženim računom (list 92.-93. spisa). Međutim, iste nisu odlučne u ovoj pravnoj stvari iz razloga što je građevinski vještak kojem je ovaj sud poklonio vjeru, iskazivao na ročištu dana 12. prosinca 2024. između ostalog i o uzročno posljedičnoj vezi između radova koje je tužitelj izvodio za tuženika i prodora vode način da je naveo kako saniranje štete isušivanjem podruma nije moglo nastati prodorom vode koja je posljedica utvrđenih nedostataka na djelu koje je izveo tužitelj odnosno na tendi, a tim više iz razloga što je nagib predmetne terase tuženika usmjeren prema kolniku pa ne postoji uzročno posljedičnoj vezi između radova koje je tužitelj izvodio za tuženika i prodora vode u podrum tuženikovog objekta.

30. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje od 22. listopada 2023. jer je sačinjen stručno i obrazloženo dok ga stranke svojim prigovorima i primjedbama nisu s uspjehom osporile, već je vještak dao stručan, obrazložen, detaljan i logičan odgovor na svako pojedino pitanje na taj način otklonivši sve prigovore, kao neosnovane. Slijedom navedenog, sud je temeljem istoga utvrdio slijedeće odlučne činjenice. Predmet ugovora o djelu je dovršen odnosno radovi na postavljanju pergole i ostakljenja iste su završeni u potpunosti. Nedostaci na izvedenom djelu se odnose na kvalitetu bravice za klizna stakla terase koja ne drže dovoljno te ih je moguće rastvoriti rastezanjem u suprotnu stranu. U odnosu na uočeni nedostatak završne obrade, koja se odnosi na opšave limom koji nisu izvedeni s dovoljnom preciznošću, ovaj sud poklanja vjeru u stručno opažanje vještaka, međutim dovodeći ovu okolnost u vezu s ostalim izvedenim dokazima, navedeni nedostatak se ne može pripisati propustu tužitelja iz razloga što je svjedok Nikola Čubica u svom iskazu (list 288. spisa) izrijekom naveo kako je po pozivu tuženika u njegovom lokalu 2019. izvodio limarske radove popravka na predmetnoj konstrukciji. Nadalje, ovaj sud temeljem nalaza i mišljenja vještaka utvrđuje

primjereni rok za izradu pergole ovakve veličine u trajanju od dva do tri mjeseca, a za ostakljenje otprilike 1,5 mjesec, odnosno sveukupni rok u trajanju do četiri i pol mjeseca. Vezano za pitanje da li je u konkretnom slučaju bilo opravdano početak radova montaže staklene konstrukcije uvjetovati završetkom izrade poda predmetne terase (postavljanje glazure) ovaj sud temeljem nalaza i mišljenja vještaka zaključuje da je isto bilo opravdano te da je to uobičajen način izvođenja radova u sličnim okolnostima zbog toga što se na takav način izbjegavaju eventualne pogreške pri izvođenju. Temeljem cjelokupnog nalaza i mišljenja ovaj sud smatra kako su nedostaci na odvodnji o kojima zakonski zastupnik tuženika i svjedoci iskazuju naknadno otklonjeni, a tužitelj je kao izvođač dužan otkloniti nedostatke u vidu ugradnje novih zasuna krila. U tom smislu sud prihvaća procjenu vještaka o visini takvog troška u iznosu od 500,00 eur.

31. Tijekom provedenog dokaznog postupka ovaj sud je utvrdio da je među strankama sklopljen ugovor o djelu te su slijedom toga njihovi pravni odnosi koji su predmet ovog spora uređeni člancima 590. do 619. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022. i 155/2023 - dalje u tekstu: ZOO). Imajući u vidu tužnikove prigovore koji se u bitnome odnose na tvrdnje kako ugovoreni radovi nisu izvršeni, odnosno da djelo ima nedostatak koji tužitelj kao izvođač na poziv tuženika kao naručitelja nije otklonio te da ih je tuženik morao otkloniti na način da angažira drugog izvođača i konačno prigovor u vidu isticanja štete koja je nastala tuženiku sud je utvrdio da su konkretno ova pravna pitanja uređena člankom 608. ZOO-a koji daje pravo naručitelju koji je uredno obavijestio izvođača da obavljeno djelo ima neki nedostatak može zahtijevati da taj nedostatak otkloni i zato mu odrediti primjereni rok te mu daje pravo na naknadu štete koju trpi zbog toga. U članku 609. ZOO-a je uređen raskid ugovora zbog većeg nedostatka na način da u slučaju kada obavljene posao ima takav nedostatak koji djelo čini neuporabljivim, naručitelj ima pravo ne tražeći prethodno otklanjanje nedostatka raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete. U slučaju manjih nedostataka zbog kojih djelo nije neuporabljivo člankom 610. ZOO-a je propisana dužnost naručitelja dopustiti izvođaču otklanjanje nedostatka u primjerenom roku, a po proteku roka u slučaju da izvođač ne otkloni nedostatak izvođač je ovlašten o svom izboru otkloniti nedostatak na račun izvođača ili sniziti naknadu ili raskinuti ugovor. Pravila o sniženju naknade su propisana u članku 611. ZOO-a na način da se naknada snižava u razmjeru između vrijednosti djela bez nedostatka u vrijeme sklapanja ugovora i vrijednosti koju bi imalo u to vrijeme djelo s nedostatkom.

32. Opća pravila ugovornih odnosa koja uređuju zakašnjenje dužnika u članku 183. ZOO-a propisuju da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje, a ako rok nije određen kad ga vjerovnik pozove da ispuni obvezu. Vezano za rok izvršenja kod ugovora o djelu članak 597. ZOO-a propisuje kako u slučaju kada vrijeme izvršenja nije određeno ugovorom izvođač je dužan isto izvršiti za vrijeme koje je razumno potrebno za takve poslove.

33. S obzirom na iznesene prigovore koji se odnose na naknadu štete zbog kašnjenja, te za utvrđenje nastanka zakašnjenja dužnika, osim vremenskog perioda u kojem je obveza trebala biti izvršena, bilo je nužno utvrditi i vrijeme sklapanja ugovora. U tom smislu sud je primijenio članak 247. ZOO-a koji propisuje kako je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora.

34. Primjenjujući citirane zakonske odredbe na prethodno utvrđeno činjenično stanje ovaj sud zaključuje kako je predmetni ugovor o djelu između stranaka sklopljen 18. prosinca 2017., a što je ujedno i datum na ponudi tužitelja koja sadrži sve bitne sastojke ugovora. O prihvatu iste utvrđeno je iz e-mail poruke (list 119. spisa) od istoga dana kojom tužitelj dostavlja tuženiku nacрте za pergolu, a tuženik izrijeком potvrđuje da je suglasan sa izgledom predmetne pergole. Ova činjenica također proizlazi iz iskaza tuženika te zaposlenika tužitelja koji su neposredno pregovarali o sklapanju predmetnog ugovora.

35. Iz ugovora o djelu ne proizlazi kako je rok za izvršenje izričito ugovoren pa je ovaj sud sukladno prethodno citiranoj zakonskoj odredbi utvrđivao vrijeme koje je razumno za izvršenje ovog konkretnog posla koji se odnosi na dobavu i montažu pergole te ostakljenje tuženikove terase putem provedenog građevinskog vještačenja. U tom smislu ovaj sud je utvrdio da je razumno trajanje konkretnih radova tri do četiri i pol mjeseca, međutim pored navedenog za utvrđenje da li se u konkretnom slučaju radilo o zakašnjenju tužitelja potrebno je bilo uzeti u obzir činjenicu kako uzimanje potrebnih mjera za izradu staklene konstrukcije nije bilo opravdano poduzimati prije nego što je tuženik završio građevinske radove na terasi koja se ostakljivala, odnosno konkretno postavljanje glazure koja je izvršena 15. ožujka 2018.. Uz navedeno ovaj sud je cijenio i činjenicu kako su u svibnju 2018. uslijedile određene prilagodbe izvornog projekta, pa je slijedom svega navedenoga utvrdio da dovršetak radova koji je nastupio u sedmom mjesecu 2018., a kako to priznaje zakonski zastupnik tuženika u svom iskazu, predstavlja razuman rok za izvršenje djela ovakvog konkretnog obujma i složenosti radova.

36. Što se tiče nedostataka konkretnog djela u provedenom dokaznom postupku utvrđeno je kako su isti postojali, te su djelomično otklonjeni od strane tužitelja kao izvođača prije trenutka primopredaje odnosno dana 15. listopada 2018., a dijelom su otklonjeni na način da je tuženik angažirao treće osobe. U svakom slučaju ovaj sud je utvrdio da se ne radi o većim nedostacima u smislu da su takve prirode da djelo čine neuporabljivim i končano u ovom postupku je utvrđeno da su i nakon primopredaje ostali određeni nedostaci koji se odnose na kvalitetu bravice za klizna stakla terase koje ne drže dovoljno pa ih je moguće rastvoriti potezanjem u suprotnu stranu. Ostali nedostaci koje je utvrdio vještak i koji se odnose na kvalitetu završne obrade ovaj sud nije prihvatio iz razloga što su nakon tužitelja vršeni popravci od strane trećih osoba, a kao što je prethodno objašnjeno.

37. Od radova za koje ovaj sud smatra da je tuženik opravdano poduzeo koristeći svoje zakonsko pravo na otklanjanje nedostataka na račun tužitelja jesu limarski radovi na predmetnoj konstrukciji koju je za tuženika izvršio MSZ VODOTERM obrt za centralno grijanje i koji su specificirani na računu koji se nalazi na list 90. spisa.

38. Unatoč činjenici što je ovaj sud utvrdio kako tuženiku u jednom dijelu pripada pravo na sniženje naknade, kao i da mu pripada pravo na naknadu troškova koje je imao otklanjajući nedostatke na izvršenom djelu, ovaj sud je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev koji glasi na puni iznos naknade za izvršeno djelo i to iz razloga što tuženik tijekom ovog postupka nije istaknuo prigovor radi prebijanja (čl. 338. st. 3. ZPP-a) ili podnio protutužbu (čl. 189. ZPP-a). Slijedom navedenog, ovaj sud nije mogao odlučiti o prigovorima tužitelju odnosno o tuženikovim pravima u slučaju nedostataka u vezi izvršenog rada.

39. Prigovore koje je tijekom ovog postupka tuženik iznosio ne mogu se smatrati isticanjem prigovora radi prijeboja iz razloga što takva procesna kompenzacija treba biti istaknuta na nedvojben način, te je za njezin procesni učinak potrebno da se određeno navede što se stavlja u prijeboj utuženog potraživanja. Razlog tome je što u slučaju isticanja prigovora radi prebijanja sud u izreci treba utvrditi postojanje tražbine tužitelja, tražbine tuženika te tek potom izvršiti prijeboj. Prema tome, budući da tuženik nije određeno naveo tražbinu koju stavlja u prijeboj, ovaj sud nije mogao u izreci presude utvrditi postojanje ili nepostojanje te nije mogao izvršiti prijeboj kako to traži čl. 383. st. 3. ZPP-a.

40. Unatoč činjenici što tuženik u ovom postupku tvrdi kako tužitelj nije izvršio radove na koje se obvezao (prigovor tuženika na rješenje o ovrsi strana 8. spisa), kao i da se u konkretnom slučaju ne radi o manjim nedostacima već o nedostacima koji djelo čine neupotrebljivim (podnesak tuženika od 20. ožujka 2020.), isti nije raskinuo predmetni ugovor niti to tvrdi u ovom postupku. Isto tako tijekom postupka ne tvrdi da je svoju tražbinu s osnove naknade štete i prava koja mu pripadaju s osnove utvrđenih nedostataka djela prebio (kompenzirao) s tužiteljevom protutražbinom (materijalni prigovor prijeboja). Prema tome njegova tražbina nije prestala i neosnovan je njegov zahtjev da se odbije tužitelj sa svojim tužbenim zahtjevom.

41. Uz sve prethodno navedeno ovaj sud je u dokaznom postupku utvrdio kako je tuženik odbio pretporez po ovdje utuženom računu tužitelja. Uz ovu činjenicu sud je temeljem članka 221. b ZPP-a vezao presumpciju postojanja tražbine u korist tužitelja.

42. Slijedom prethodno navedenih razloga procesne naravi zbog kojih ovaj sud nije vršio prijeboj tuženikove tražbine s tužiteljevom protutražbinom, smatrao je kako nije potrebno provoditi predložena financijska i knjigovodstvena vještačenja, na okolnost visine štete koja je eventualno nastala tuženiku. Isto tako sud smatra da nije bilo potrebno pribaviti od DHMZ-a podatke o vremenu u listopadu i prosincu 2018.. S obzirom da sud smatra kako je saslušanjem predloženih svjedoka i stranaka činjenično stanje dovoljno razjašnjeno nije smatrao potrebnim provesti saslušanje svjedoka Matija Belina, predloženog od strane tužitelja podneskom od 24. veljače 2020..

43. Vezano za datum dospijeca tužiteljeve tražbine ovaj sud nije prihvatio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtijeva tijek kamata od dana 16. ožujka 2018. već je utvrdio da je tužiteljeva tražbina dospjela danom koji je slijedio danu primopredaje, odnosno konkretno 15. listopada 2018., a kako je u konačnici to utvrdio sam tužitelj u zapisniku o primopredaji izvedenih radova koji je dostavio u spis predmeta.

44. Slijedom svega prethodno navedenog, odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

45. Sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 451. st. 3. ZPP-a platni nalog je održan na snazi i u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi trošak ovršnog postupka i to za sastav ovršnog prijedloga iznos od 3.125,00 kn (unutar kojeg iznosa je iskazan PDV) na temelju Tbr. 11.1. u vezi s Tbr. 7.1. Tarife, Tbr. 50. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023 – dalje u tekstu: Tarife), sve sa zateznim kamatama počevši od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, sve primjenom čl. 30. st. 2. OZ-a, a po stopi kako je to i zatraženo iz čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se primjenjuje u ostalim odnosima. Stoga je i u tom dijelu na temelju čl.

451. st. 3. ZPP-a valjalo održati platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 3.125,00 kn (točka I. izreke presude).

46. Stoga, odluka o visini zatezne kamate temelji se na članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/1., 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) po stopi za trgovačke ugovore s obzirom da se ovdje radi o odnosu temeljem trgovačkog ugovora te je stoga odlučeno kao u točki I/ izreke ove presude.

47. Tužitelj s obzirom da predmetne troškove ničim ne dokazuje nema pravo na troškove javnobilježničke nagrade za izdavanje rješenja o ovrsi u iznosu od 291,99 EUR, trošak tri dostave rješenja o ovrsi u iznosu od 6,01 EUR, trošak javnobilježničke nagrade za izdavanje potvrde ovršnosti u iznosu od 3,98 EUR, trošak pribave pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi po odvjetniku u iznosu od 33,18 EUR te trošak prijedloga za provedbu ovrhe daljnjim sudionicima u postupku ovrhe u iznosu od 165,90 EUR, sve uvećano za PDV od 25%, što sveukupno iznosi 626,34 EUR. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

48. Nadalje tuženik je dužan naknaditi parnične troškove tužitelja na temelju odredbi čl. 151. st. 1., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te sukladno važećoj Tarifi, a prema vrijednosti predmeta spora, i to trošak, sastavak podneska od 25. veljače 2020. u iznosu od 500,00 EUR na temelju Tbr. 8.1. Tarife, zastupanja po punomoćniku na ročištima 26. veljače 2020., 9. lipnja 2020., 18. rujna 2020., 14. listopada 2020., 17. studenog 2020., 15. prosinca 2020., 3. ožujka 2021., 19. siječnja 2023., 7. listopada 2024., 12. prosinca 2024., 19. veljače 2025., 1. srpnja 2025., za svako iznos od 500,00 EUR, sve na temelju Tbr. 9.1. Tarife, trošak sastava prijedloga za određivanje prethodne mjere u iznosu od 500,00 EUR na temelju Tbr. 11.1. Tarife, sve uvećano za PDV kao i troškove sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 291,99 EUR. Stoga je tužitelju valjalo dosuditi troškove parničnog postupka u iznosu od 10.291,99 EUR zbog čega je valjalo odlučiti kao u točki IV. izreke presude.

49. Odredbom iz čl. 501.a ZPP-a određeno je da će sud, u postupku koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno u uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

50. Tužitelj je u podnesku od 28. travnja 2023. (list 318. – 320. spisa) predložio određivanje prethodne mjere sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a radi osiguranja novčane tražbine na iznos glavnice s pripadajućim zateznim kamatama te ovršnih troškova s pripadajućim zateznim kamatama.

51. S obzirom na to da je tužitelj uspio u predmetnoj parnici sa zahtjevom za isplatu

52. glavnice u cijelosti od 24.553,72 EUR s pripadajućim zateznim kamatama, kao i sa zahtjevom za isplatu ovršnih troškova u iznosu od 784,72 EUR s pripadajućim

zateznim kamatama, valjalo je odrediti osiguranje tražbine određivanje prethodne mjere, sve primjenom odredbe iz čl. 501.a ZPP-a.

53. Slijedom navedenog na temelju odredbe iz čl. 501.a ZPP-a odlučeno je kao u

54. točki I. izreke ovog rješenja, na temelju odredbe iz čl. 335. st. 4. OZ-a kao u točki II. izreke rješenja na temelju odredbe iz čl. 335. st. 3. OZ-a riješeno je kao u točki III. izreke, a na temelju odredbe iz čl. 337. st. 2. OZ-a kao u točki IV. izreke rješenja, dok je na temelju odredbe iz čl. 352. st. 3. OZ-a je odlučeno kao u točki V. izreke rješenja.

Zagreb, 24. srpnja 2025.

Sudac:

mr. sc. Maja Josipović

Dokument je elektronički potpisan:

MAJA JOSIPOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

24-07-2025

13:56:19

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=JOSIPOVIĆ

G=MAJA

CN=MAJA JOSIPOVIĆ

Nacrt odluke izradila:

Viši sudski savjetnik:

Petra Mioč Štura

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana objave presude ako je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, u roku od 15 dana od primitka prijepisa ove presude. Žalba se ulaže putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. T. 3 ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a). U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presuda ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu ili rješenje, iznimno, po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drugačije (čl. 467. a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3087a-9310e**

Kontrolni broj: **00956-44c54-bf714**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

